

Горска животна в' заво' идѣхъ
 В' тихъ вечерѣхъ с' своя любезна
 Весело мило си играѣхъ
 Двойка премила и нераздѣлна!

В' жалость погруженъ азъ рыдаѣхъ
 Надъ мъртво тѣло сестрино мило!
 Горко си неутѣшно плачахъ
 Сърдце мое ся бѣ уязвило!

В' вървище тясно чо ся приетѣхъ!
 Ронѣше ся песѣкъ от' постѣпки!
 Дѣбни разносяше ся тамъ хрѣтъ!
 Кърсахъ ся настѣпвани вѣйки!

А! люто яростно въздвиженіе
 Силно ми ся в'душъ хой породи,
 Иди ми рѣкохъ с' отмъщеніе
 Черны гы богъ Бѣдай проводи!

Златкино тѣл' отнесохъ в' нырище
 Бодро на входа ся опълчихъ,
 Храборно чѣкахъ азъ бойлице;
 Нѣ българеки умилень гласъ чюхъ!

Дръпнахъ ся по на виѣ затолень
 Да мя незнайни невидѣтъ,
 Да гы сѣгльдамъ нейзвѣстенъ
 С' чернѣхъ измамъ да не дѣбнатъ!